

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. Václav Voříšek**, se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tom, že dne 4. 7. 2024 poskytl žadateli podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, informaci o žalobci, aniž žalobce uvědomil jako dotčenou osobu o zamýšleném úkonu a umožnil mu vyjádřit se k věci, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2025, č. j. 18 A 59/2024-236,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného. Žalobce spatřoval nezákonný zásah v odpovědi žalovaného na žádost spolku Anděl na cestě, z.s. ze dne 7. 6. 2024, podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v tomto znění: „*Rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j.: 1 A 62/2018–59 ze dne 4. 11. 2019 Vám byla uložena povinnost zaplatit účastníku náklady řízení, který s Vámi vedl soudní spor, náhradu nákladů řízení k rukám jeho advokáta. Žádám Vás tímto o informaci, zda jste tuto povinnost, spočívající v zaplacení nákladů k rukám advokáta, splnili, a pokud ano, žádáme Vás o sdělení, kterého dne byly z Vaší strany peníze na bankovní účet advokáta odeslány.*“ Žalovaný žadateli na základě uvedené žádosti poskytl dopisem ze dne 4. 7. 2024, č. j.: MD-34757/2024-072/5, sp. zn.: MD-34757/2024/072, tuto informaci: „*Náhrada nákladů byla uhrazena na účet advokáta, platba byla odeslána dne 2. 11. 2019 z účtu Ministerstva dopravy.*“ Žalobce namítl, že jej žalovaný neuvědomil jako dotčenou osobu (advokáta, kterému byla uvedená částka vyplacena) o zamýšleném úkonu a neumožnil mu se k věci vyjádřit. Žalobce se o žádosti o informace uvedeného spolku ohledně své osoby vůbec nedozvěděl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 8. 4. 2025 blanketní kasační stížnost a zároveň požádal o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti z důvodu nemoci do 8. 4. 2025. V dalším podání ze dne 8. 4. 2025 požádal o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti. Stěžovatel poukázal na § 40 odst. 5 s. ř. s. a uvedl, že je nemocný, [obsahuje citlivé údaje] je ode dne 26. 2. 2025 v pracovní neschopnosti, což doložil rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti. Bere několik léků, které ho negativně ovlivňují, až znemožňují podání kasační stížnosti včetně jejího odůvodnění. Stanovené

vycházky slouží k nakupování potravin. Posledních několik dní se jeho zdravotní stav výrazně zhoršil.

[3] Podle § 106 odst. 2 věty první a třetí s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

[4] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.* Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

[5] Ze spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v pondělí dne 24. 3. 2025. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 25. 3. 2025 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 7. 4. 2025 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Napadený rozsudek přitom obsahoval řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém bylo v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti němu lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

[6] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[7] K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo zapotřebí, aby nejpozději dne 7. 4. 2025 byla kasační stížnost předána soudu nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který měl povinnost ji doručit. Kasační stížnost však byla odeslána a doručena do datové schránky Nejvyššího správního soudu až následujícího dne 8. 4. 2025, tedy opožděně.

[8] Žádosti stěžovatele prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nevyhověl, neboť podle věty třetí § 106 odst. 2 s. ř. s. nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Nejvyšší správní soud má pochopení pro stěžovatelem uváděné zdravotní potíže. Nesdílí však přesvědčení stěžovatele, že mu jeho zdravotní stav znemožňoval včasné podání kasační stížnosti, neboť žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti je řádně, logicky a srozumitelně formulována a zdůvodněna, z čehož vyplývá, že stěžovatel, který je advokátem, byl v rozhodnou dobu stále schopen se srozumitelně vyjadřovat a právně argumentovat. Ostatně zdravotní indispozicí nelze omluvit to, že stěžovatel nepodal kasační stížnost v průběhu dvoutýdenní lhůty, avšak mohl ji podat pouhé dvě minuty a třicet pět vteřin po jejím uplynutí. I kdyby však omluvitelný důvod zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti byl dán, nemohl by Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhovět, neboť jak již bylo uvedeno, zákon výslovně zakazuje prominout zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti.

[9] Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona kasační stížnost pro opožděnost odmítl.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 5. května 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu